

à 50 pft. De eek gold nog voor drie jaren f3,50 à 4 per mud, thans wordt dezelve voor f2 afgeleverd. Ook de prijs van het eiken talhout is even zoo verminderd. (Overijssel.)

De Fransche, en na deze de Hollandsche dagbladen hebben, geloof hechtend aan de *Diario di Roma* van den 13 Maart jl., gemeld, dat de Sultan van Banka met zijne geheele familie het katholijk geloof had omhelsd; dat de Sultan eene kerk in de hoofdstad van Banka zou doen stichten, en dat binnen kort de geheele bevolking van de eilanden Banka en Billiton (60,000 zielen tellende) zich tot die godsdienst zoude bekeeren.

Wij houden dit feit voor onnaauwkeurig, vermits er geen Sultan of opperhoofd van Banka is; dat eiland is verdeeld in distrikten, waarvan de hoofden den titel van *demang* dragen; terwijl de Chineesche bevolking dezer eilanden door Chineesche kapiteins of luitenants geregeerd wordt. Maar geen dezer chefs oefent den minsten invloed uit buiten zijn distrikt, en kan op generici wijze met de opperhoofden der Javasche distrikten vergeleken worden. (J. d. l. H.)

Voor eenige dagen, waren naar luid der *Leijdsche Courant*, te Leijden valsehe 10-centstukken in omloop. Heden leest men in hetzelfde dagblad, dat aan hare redactie een dergelijk 5-centstuk of stuivertje is vertoond, even als die dubbeltjes naar 't schijnt van lood en tin, in 't oorspronkelijk grof en onzuiver, voorts met het jaartal 1835 en dikker dan de echte. Ook de valsehe dubbeltjes waren eenigzins dikker.

Dezer dage is, naar men verneemt, te Pijnacker, nabij Delft, overleden het bekende Engeltje van der Vlies, welke vrouw sinds 1820, zoo als men weet, geen spij of drank genuttigd had. Vooral in de laatste jaren had zij een kwijnend leven geleid.

GRAVENHAGE, 14 April. De *Staats-Courant* bevat een koninklijk besluit van den 7 dezer, houdende nadere bepalingen omtrent het afleggen van de examina als Landmeter, waarbij wordt bepaald: dat aan dengene, die verlangt het beroep van Landmeter uit te oefenen, wordt vrijgelaten om het examen af te leggen te Delft, in elk geval hij zich schriftelijk moet wenden tot den Directeur der Akademie; en dat de Minister van Binnenlandsche Zaken, op voordragt van den Directeur der zeggende Akademie, ieder jaar twee deskundigen benoemt, die, met den Directeur voornoemd, als Lid en Voorzitter, de Commissie zullen uitmaken, welke gedurende dat jaar de examina bij de Akademie, te Delft zal afnemen. De som van f 25 wordt alsdan betaald, ten behoeve van de Akademie.

De Arrondissements-Regtbank alhier, heden uitspraak gevende in de zaak tegen den heer F. G. Linck, te Naardwijk, heeft den beklagde niet schuldig verklaard aan eenig wanbedrijf, maar geoordeeld, dat de bewezene feiten, zouden kunnen daarstellen *simple injure*, en heeft mittdien den bekl. verwezen naar den bevoegden kanton-regter, met veroordeeling van den Staat in de kosten.

16 April. Gisteren is voor den Hoogen Raad, kamer van Burgerlijke Zaken, de zaak bespeld van het bekende laantje van v. d. Gaag, nabij Delft, over de onteigening waarvan ten behoeve der Holl. Spoorweg-maatschappij, voor als nog geschil is. De zaak is deze: Bij het koninklijk besluit van onteigening zijn van deze laan, groot ruim 20 roeden, onteigend 3 roeden 15 ellen, doch er is verzuimd aan te wijzen waar het verlangde gedeelte van de laan gelegen is. Voor v. d. Gaag werd beweerd, dat dit in strijd zou zijn met de wetten 3, 6 en vele anderen der wet op de onteigening; dat er daarenboven onmogelijk eene onteigening kon worden gehouden, zoo als art. 10 dier wet bepaalt, wanneer aan de deskundigen niet bepaald is, wat zij waarden moeten en dat ook een vonnis, waarbij niet een bepaald en duidelijk omschreven stuk gronds onteigend wordt, niet vatbaar is voor onteigening in de openbare registers, niettegenstaande art. 18 der wet wil, dat het vonnis zal verstrekken tot de afname van eigendom. Regtbank en Hof hebben niettemin meend deze exceptie te kunnen verwerpen. Van cassatie, waarvan de middelen zijn voorgedragen door Mr. de Pinto en bestreden door Mr. Faber van Riebeeck. De conclusie, door den heer Adv. Gen. Gregorius genomen, is bepaald op 22 dezer.

HERTOGENBOSCH, 14 April. Heden morgen is door het Provinciaal Gerechtshof van Noord-Brabant uitspraak gedaan in de zaak tegen Mej. de Wed. van Bieren, als uitgaafster der *Flissingsche Courant*. Het Hof heeft de beklagde schuldig verklaard aan beleedigende uitdrukkingen jegens de Tweede Kamer der Staten-Generaal en bevestigd het vonnis van Middelburg, waar de schuldig verklaarde veroordeeld was tot eene boete van f150.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 14 April. De generaal Concha te Parijs aangekomen, had een gehoor bij Maria Christina verzocht. H. M. liet hem antwoorden, dat zij hem terstond zou ontvangen indien hij als particulier kwam, doch zoo hij met eene officieele zending belast was, dan zou zij hem eerst den volgenden dag afwachten in tegenwoordigheid van den zaakgelastigde. De generaal gaf tot antwoord, dat hij haar slechts zijne hulde kwam aanbieden, en werd diensvolgens terstond bij de Koningin toegelaten. Men zegt evenwel, dat Maria Christina tengevolge dezer zamenkomst heeft verklaard, dat het haar onmogelijk is naar Spanje terug te keeren. De generaal is heden door den heer Guizot ontvangen, en het schijnt, dat hij met eene officieele zending van wge het Fransch gouvernement is belast.

— Men leest in de *Presse*: » Wij hebben zoo even van St.-Petersburg een brief ontvangen, waarvan wij de mededeeling uithoofde van den overvloed der behandelde stoffen, tot later moeten verschuiven. Onze correspondent meldt ons, dat men in de hoofdstad van Rusland bijna zeker was, dat Keizer Nicolaas, na zijn broeder tot onderkoning van Polen te hebben geïnstalleerd, zich naar Stuttgart en van daar naar Parijs denkt te begeven. Het zal niet noodig zijn te zeggen, dat de verschijning van den Keizer van Rusland in de hoofdstad van Frankrijk in de tegenwoordige omstandigheden, een der belangrijkste gebeurtenissen zijn zou. »

— De *Echo d'Oran* maakt gewag van eene offensieve beweging van Abd-el-Kader, aan gene zijde der zoute bronnen, ten zuiden van Mascara, tegen de volkstammen van de kleine woestijn en de min aanzienlijke steden der steppen van die landstreek. De landen, alwaar de emir thans doordringt, zijn reeds herhaaldelijk door de Fransche troepen bezocht. Een nieuwe veldtocht, uit twee vereenigden legercorpsen bestaande, zou binnen kort naar die streken geopend worden, ten einde ze bepaaldelijk tot onderwerping te dwingen, alsmede om eenige uitgewekene stammen op hun voormalig grondgebied terug te brengen. Abd-el-Kader scheen dezen veldtocht te hebben willen beletten, ten einde de stammen te noodzaken hem naar Marokko te volgen.

MADRID, 10 April. De gevoelens zijn alhier zeer uiteenlopend aangaande het doel van het zoo geheimzinnig vertrek van den generaal Concha naar Parijs. Over het algemeen echter geloof men, dat de zending des generaa's hoogstwaarschijnlijk betrekking heeft op de Portugesche aangelegenheden en op de maatregelen, die met gemeenschappelijk overleg met het kabinet der Tuilleries moesten beraamd worden in de ernstige omstandigheden, waarin dat gedeelte van het Schiereiland zich thans bevindt. Ieder deelt in het eenparig gevoelen, dat de geruchten, die ten aanzien van de Koningin-Moeder in omloop zijn geweest, geheel en al onwaarschijnlijk zijn. (Dit wordt trouwens bevestigd door het boven vermeldde berigt van Parijs).

— De *Gazeta* bevat heden de koninklijke besluiten, waarbij de heer Gonzales Bravo tot gewoon raadsheer der Koningin, Don Luis Lopez de la Torre Ayllon tot buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het hof van Lissabon, en Don Ramon Maria Narvaez, hertog van Valencia, tot buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij Z. M. den Koning der Franschen zijn benoemd.

— Men zegt, dat de heer Ologaza eerstdaags naar Madrid zal terugkeeren.

— De *Heraldo* kondigt de aanstaande komst van Mgr. Brunelli te Madrid aan.

— Deze laatste dagen, en inzonderheid gisteren, heeft de telegraaf onophoudelijk gewerkt, en zijn menigvuldige depêches langs de Fransche linie over en weder geboodschapt.

ENGELAND.

LONDEN, 14 April. De zittingen in het huis der Gemeenten hebben eergisteren weder eene aanvang genomen. Het behandelde had echter weinig staatkundig

Times bevat een brief geteekend »Justus,« door den aartsbisschop van Dublin in het verleden aangevoerde, betreffende het karakter der wet, die wederlegd. De werkeloosheid, waarin het koninkrijk gedompeld ligt, is een natuurlijk gevolg van de langdurig gemis aan eene gelegenheid om zich door de bezigheid te vreden, en van het gebrek aan hoop op verbetering van hun lot. Echter beweert de inzender, dat, wel verre dat de Ier niet werken zoude indien hem bij wijze van aalmoes tot zijn onderhoud eenige ondersteuning werd toegevoegd, hij integendeel zijne uiterste pogingen zou aanwenden, indien hem slechts op eene krachtadige wijze, en die het ergevoel niet krenkt, daartoe de middelen verschaft worden. De schrijver noemt het door den prelaat aangevoerde geheel en al onbewezen, en plaatst tegenover deze veronder-

stellingen van de zedelijke en industriële geschiedenis der Ieren, het volgend feit medegedeeld door de »Way Industrial Society«:

Mr. Forster, de weldoende agent van het genootschap der Vrienden, die in Januarij jl. Galway bezocht, vond de visschers van Claddogh schier van honger vend, even afhankelijk van de liefdadigheid hun naburen als de visschers van Cork, die door aartsbisschop als een voorbeeld worden aangehaald, gelijk deze, onbekwaam om hunne pinken in zee te brengen of dezelve van mondbehoefden voor de reizen voorzien. Indien Mr. Forster hun het oor had willen leenen, dan ware hij al spoedig van zijn edel voornemen afschrikt geweest; doch hij betrouwde grootedig op hun goeden wil om zich voedsel te verschaffen, indien hun middelen werden aangeboden, die bij hun bereik lagen. Hij gaf hun derhalve 100 £, welke mede zij 68 pinken van leeftoet voorzagen. Nu sta zij in zee en na verloop van vier weken hadden zij hune te huis komst eene waarde van 800 £ aan winst te gelde gemaakt. Dit voorbeeld werd aangevoerd bewijze, dat het verreweg verstandiger en liefderijker de nijverheid en goeden wil der arme Iersche bevolking op de proef te stellen, dan dezelve onvoorwaardelijk twijfel te trekken, en hen alzo te berooven van eenig redmiddel, dat de armen-wet hun zou kunnen aanbrenge.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 11 April. Heden heeft de plechtige opening van den eersten algemeenen landdag plaats gehad. Z. M. de Koning, die op zijn te voet afgelegden weg van Dom naar het koninklijk slot door de toejuichingen het volk ontvangen was, werd bij zijne intrede in de zaal door een driewerf herhaald *vivat* begroet. De Koning hield, op den troon zittende, eene uitvoerige rede.

Na de leden van den landdag welkom geheten en redenen tot deze bijeenroeping van de provinciale Staten tot een algemeenen landdag ontwikkeld te hebben, zeide de Koning de volgende woorden:

Edele heeren en getrouwe Stenden! ik weet dat met deze nieuwe aan de stenden verleende regten, kostbaar kleinood der vrijheid aan uwe handen toevertrouwd; maar ik weet ook even zeker, dat velen kleinood miskennen, dat het velen nog niet voldoende Een gedeelte der pers bijvoorbeeld, verlangt van mijne regering zelve eene omwenteling in de kerk den staat, en van u, mijne heeren, handelingen ondankbaarheid, van onwetigheid, ja zelfs van onhoorzaamheid. Ook zien velen, en onder hen zeer verschapene mannen, ons heil in de herschepping van natuurlijke betrekkingen tusschen vorst en volk, in conventioneel iets, in oirkonden vervat, en door een hezegeld.

Mogt toch het voorbeeld van dat eens gelukkige Iersche staatsregeling door eenen en door eene overerfde wijsheid zonder gelijke, maar niet op een stuk pier gemaakt is, door ons niet uit het oog verloren worden, maar die aandacht vinden, welke het verdienst vinden andere volken op een anderen weg, dan het doelde land en wij, namelijk op den weg van gematigde en gevevene staatsregelingen hun geluk, dan moeten wij hun geuk oprecht en broederlijk met hen prijzen. Wij willen met de oprechtste bewondering het verhevene voorbeeld beschouwen, wanneer het aan een sterken en zich zelf gelijk blijvenden wil en hooge wijsheid gelukt, het gevaarlijke in dezen toestand te versterken, te doen wijken en uit den weg te ruimen, voo dan, wanneer het tot het welzijn van Duitschland en het behoud van den Europeeschen vrede dient. Me Pruisen, mijne heeren, kan deze toestanden niet verbergen. Vraagt gij mij, waarom? ik antwoord: werpt een blik op de kaart van Europa, op de ligging onzer grenzen overweegt de magt onzer naburen, maar vooral een verstandigen blik in onze geschiedenis! Het is God wil geweest Pruisen door het zwaard groot te maken door het zwaard des oorlogs naar buiten, door dat de geestes ook van binnen, maar voorzeker niet van den negativen geest des tijds, maar van den geest der open en tucht. Gelijk in het leger zonder het grootste gevaar en de grootste dwaasheid slechts één wil gebied mag, zoo kan ook het bestuur van dit land, wil niet oogenblikkelijk van zijne hoogte neêrpluffen, slechts door één wil geleid worden: en beging de Koning Pruisen eene misdaad, wanneer hij van zijne onderdanen de gehoorzaamheid des knechts verlangde, evenzoo als hij nog eene grootere begaan, wanneer hij niet datge van hen eischen wilde, wat de kroon van den vrijen wil is, gehoorzaamheid om den wil van God en het geestes ten. Mogt de beteekenis dezer woorden iemand ontvoren, dien verwijs ik slechts op de ontwikkeling onzer wetten sedert eene eeuw, op de Stenden-besluiten, eindelijk op deze vergadering en hare regten. Daar hij gerustgesteld worden indien hij wil.

Edele Heeren en getrouwe Stenden, ik gevoel behoeft de plechtige verklaring af te leggen, dat het aan geestes magt op aarde ooit gelukken zal, mij te bewegen, natuurlijke, juist bij ons door hare innerlijke waarheid

veel vermogende betrekking tusschen vorst en volk
 eene conventionele, constitutionele te veranderen,
 dat ik nimmer toegeven zal, dat zich tusschen onzen
 God in den Hemel en dit land een beschreven
 als eene tweede Voorzienigheid opdringe, om ons
 zyne paragrafen te regeren en in de plaats van
 oude heilige trouw te treden. Tusschen ons zij waar-
 Van eene zwakheid ken ik mij geheel vrij; ik
 niet naar ijdele volksgunst (en wie zou dit kunnen,
 uit de geschiedenis heeft geleerd?); ik streef alleen
 naar: mijnen pligt naar mijn beste weten en mijn
 ten te vervullen en den dank mijns volks te verdie-
 al moest die mij niet altijd ten deel vallen.
 tarent de drukpers zeide de Koning het volgende:
 hooren erkennende, dat de pers over het geheel een
 streven aan den dag legt, is het toch niet twij-
 gmatig, dat een gedeelte derzelve door een duisteren
 der verwoesting geleid wordt, door een geest van
 nussing tot omverwerping en van de onbeschaamde
 en, belcedigend voor de Deutsche trouw en de Pruis-
 sche cer. Ook in de landskerk, gaat de Koning voort,
 toonen zich de vruchten van dezen heilloozen geest in
 verschilligheid en dwepzucht. Maar het kerkelijke be-
 wort niet tot de Stenden, hetwelk zijne wettige orga-
 en in de beide confessiën bezit.
 Hierna wendde de Koning den blik van deze enkele
 alingen des volks af en verheugde zich, dat over het
 heel dit volk nog het oude, Christelijke, eerlijke en
 ppere volk van weleer is. Ten slotte komt de Koning
 maals terug op de verhouding tusschen Troon en Sten-
 den. Gij zijt, zegt de Koning, Deutsche Stenden in den
 inden zin des woords, dat is vooral en geheel
 tegenwoordigers en handhavers van eigene regten,
 an de regten der stenden, wier vertrouwen verreweg
 het grootste deel dezer vergadering heeft benoemd. Daar-
 boven moet gij de regten uitoefenen, welke u de kroon
 gkend heeft. Gij moet verder aan de kroon naauw-
 wat den raad mededeelen, welken zij van u verlangt.
 indelijk staat het uw vrij, verzoeken en bezwaren uit
 uit uw werkring, uit u standpunt ontleend, maar
 uit na rijpe overweging, voor den troon te brengen.
 Dit zijn de regten, dat de pligten van Germaansche
 stenden, dat uwe heerlijke taak. Het is geenszins uwe
 bestemming gevoelen te vertegenwoordigen, meeningen
 van den tijd of uit de school te doen gelden; dit is
 geheel on-Deutch en bovendien geheel ondoelmatig voor
 het algemeene welzijn; want het leidt noodwendig tot
 onoplosbare verwikkelingen met de kroon, welke volgens
 de goddelijke wet en die des lands en naar eigen vrije
 verkiezing moet heerschen, maar niet naar den wil
 der meerderheid regeren kan of mag, wanneer Pruisen
 niet spoedig een ijdele klank in Europa wil worden. Mijne
 stelling en uwe roeping duidelijk erkennende en vast
 overtuigd onder alle omstandigheden hiermede overeen-
 komstig te handelen, ben ik in uw midden opgetreden
 en heb met koninklijke vrijmoedigheid tot U gesproken.
 Met dezelfde openhartigheid en als het grootste bewijs
 van mijn innig vertrouwen op u, edele Heeren en ge-
 trouwe Stenden, geef ik u hier mijn Koninklijk woord,
 dat ik u hier niet bijeen geroepen zoude hebben, wan-
 neer ik den geringsten twijfel voedde, dat gij uwe taak
 anders wildet verstaan en de begeerte gevoelen naar de
 rol van zoogenaamde volksvertegenwoordigers. Ik zoude
 het daarom niet gedaan hebben, dewijl alsdan volgens
 mijne innigste overtuiging Troon en Staat in gevaar zou-
 den verkeren, en dewijl ik het als mijn eersten pligt
 beschouwde, onder alle omstandigheden en wisselvallig-
 heden, Troon en Staat onder mijne regering te behou-
 den gelijk zij zijn.
 Het Pruisisch gouvernement schijnt een weinig
 moed te scheppen tegenover het vrije Evangelische kerk-
 genootschap van Koningsbergen, dat het officieele evan-
 gelisme dreigt te verzwelgen. Tot dusverre sloot het
 zijne oogen voor de handelingen van de herders van dat
 kerkgenootschap; het liet hen ongehinderd doopen, hu-
 welijken sluiten en begraven; hetgeen aan de Rupp-
 wansche congregatie het aanzien gaf van eene door den
 staat stilzwijgend erkende kerk.
 Maar ziet, op eens schiet een bliksemstraal door dien
 onbewolkten dampkring. Op verzoek van het openbaar
 gezag verbreekt en vernietigt de provinciale opper-raad
 van Koningsbergen een huwelijk, alléén, omdat het door
 een predikant der onafhankelijke kerk gesloten is. Deze
 maatregel van het hoog gezag heeft aldaar eene groote
 sensatie te weeg gebracht.
 STETTIN, 2 April. Sedert Zaterdag jl. is de vaart
 van hier naar de zee weder open, en op de takken van
 den Oder herleeft de scheepvaart op nieuw en schenkt
 aan alles bedrijvigheid en een vrolijk aanzien.
 Indien men aan een dagblad van Frankfort geloof mag
 hechten, dan zouden de betreurenswaardige wanorde-
 lijkheden, voorleden jaar in Gallicië voorgevallen, thans
 onder de Russische boeren een tweede voorbeeld hebben
 geleverd. Men verzekert, zegt dat dagblad, dat onlangs
 dertien edellieden in de omstreken van Vitebsk door
 huane lijsen zijn vermoord.
 Men meldt uit Frankfort, dat aldaar een ba-

zar is geopend, waarvan de opbrengst, na den verkoop der
 voorwerpen, voor de ongelukkige Ieren is bestemd.
 (Schwab. Merc.)
 Het onbeduidende vorstendom Lippe heeft een zeer
 groot gedeelte zijner inwoners verloren tengevolge der
 onbuigzame regtzinnigheid zijner geestelijken en van zijn-
 nen Lutherschen vorst. 260 personen, tot die talrijke
 menigte behoorende, welke herhaaldelijk en te vergeefs
 verzocht had, dat men het leerboek voor het gods-
 dienstig onderwijs volgens het dogma der Augsburgsche
 geloofsbelijdenis, door de Calvinistische Heidelbergse
 catechismus mogt doen vervangen, hebben den 15 Maart
 alle te zamen het vorstendom Lippe verlaten, verkla-
 rende, dat zij in de Nieuwe Wereld voor hunne gods-
 dienstige overtuiging die vrijheid en onafhankelijkheid
 gingen zoeken, die hun in hun geboorteland werden
 ontzegd.
 MUNCHEN, 9 April. De commissie tot zamenstelling
 der wetboeken, welke tot dusverre onder de leiding des
 presidents van het hof van appel stond, is thans op-
 geheven en gesteld onder de onmiddelijke leiding van
 het ministerie van justitie.
 — Onze beroemde landgenoot, Prof. von Siebold, die
 eenige dagen in onze stad vertoefd heeft, heeft de terug-
 reis naar Nederland aangenomen.
 BAZEL, 8 April. Heden heeft alhier de stemming plaats
 gehad over de nieuwe grondwet. Er waren 1.627 leden
 tegenwoordig; $\frac{2}{3}$ van dit getal (1.448 vóór en 179 te-
 gen) hebben de nieuwe constitutie aangenomen.
 — Men meldt uit Bern het volgende: Na de stem-
 ming van de meerderheid van den grooten raad ten
 voordeele van Dr. Zeller, heeft de radicale factie, uit
 driftige begeerte om de vruchten harer overwinning te
 genieten, eene offensieve poging aangewend tegen de
 godsdienst van den staat. Twintig leden van den groot-
 ten raad hebben een voorstel gereedgemaakt, geteekend en
 op het bureau nedergelgd; strekkende out de algemeene
 afzetting uit te spreken van alle predikanten van het
 kanton, latende aan de gemeenten de zorg en het regt,
 om aan het gouvernement personen voor te dragen, aan
 wien het hun behagen mogt hunne kansels toe te ver-
 trouwen. De ware strekking dezer voordragt is volstrekt
 niet twijfelachtig; zij sluit in zich eene oorlogsverklaring
 tegen de geheele protestantsche geestelijkheid, met het
 voorbehoud om er diegenen tinnen leden uit te kiezen
 en daarna met de beste plaatsen te begifigen, die tot
 de zamenrotting in de heilige de Dier behooren.
 De voorgeselde maatregel zal, wordt hij aangenomen,
 noodwendig eene scheuring in de godsdienstleer te weeg
 brengen even als die, welke onder de geestelijkheid van
 Waadtland bestaat, namelijk in officieele predikanten en
 herders van een onafhankelijk kerkgenootschap.
 — De Augsb. Zeitung bevat een berigt uit St Gall,
 waarin de vrees wordt te kennen gegeven, dat de Ka-
 tholijken van dat kanton de Jezuïten zullen inroepen. Zij
 vertrouwt echter, dat de Katholijken, door het voorbeeld
 van Lucern geleerd, van hetwelk zij mede de lastige
 gevolgen ondervinden, van hun voornemen zullen afzien.
 Hetzelfde blad kondigt den afloop der werkzaamheden
 betreffende de nieuwe grondwet van Geneve aan, doch
 betreurt het, dat de geest, die daarin doorstraalt, geheel
 die der radicalen is.
 Een berigt van Ancona aan de Augsb. Zeit. beves-
 tigt de tijding van de aankomst van drie Engelsche oor-
 logsvaartuigen in den Piræus. Kalergis was voor eenige
 dagen te Zante aangekomen. Men zeide dat hij rijkelijk
 van geld voorzien was en van gewigtige plannen zwanger
 ging. Voor zijn vertrek van Londen zou hij, gelijk hij
 zich beroemt, belangrijke zamenkomsten met de Lords
 Palmerston en Lansdowne gehad hebben. *Quousque
 tandem!*
 De Sultan heeft een schitterend bewijs van mensch-
 lievendheid gegeven: Hij deed dezer dage aan de heer
 Wellesley eene som van duizend £ toekomen, bestemd
 voor de armen van Ierland. Er zal slechts éne stem in
 alle landen opgaan, om die liefdadige handeling te prij-
 zen, van welke men in de geschiedenis der Turksche
 souvereinen te vergeefs enig voorbeeld zou zoeken.
 ITALIE.
 ROME, 4 April. De Augsb. Zeitung. deelt een be-
 rigt mede van zijnen correspondent te Rome, waarin
 wordt gezegd, dat graaf Rossi zich veel moeite geeft
 om den II. Stoel te bewegen tot het terugroepen van
 de Eerw. PP. Jezuïten uit Zwitserland, ten einde aan
 de ultra-radicalen het voorwendsel van haat tegen de ze-
 ven vereenigde kantons te ontnemen. Hij zou echter,
 bij de gezanten der overige mogendheden in plaats van
 ondersteuning hierin veel tegenwerking ontmoeten. Het
 laat zich denken, dat Z. H., wiens heldere blik terstond
 een doeltreffend middel weet aan te wijzen, een maat-
 regel nemen zal, die zoowel de protestanten als de
 katholijken bevredigen en aan de betreurenswaardige ge-
 schillen een einde maken zal.
 — Men meldt uit Turin, dat graaf Rossi den staats-

secretaris van Z. H. heeft voorgeslagen, eeh Franse
 consulaat te Ferrare op te rigten. Z. Em. heeft den ge-
 zant echter doen opmerken, dat zulk een maatregel bij
 Oostenrijk slechts wantrouwen en argwaan zou verwekken.
 — Vermoedelijk zal het door Z. H. ontworpen plan
 tot een ministerraad eerdaags verwezenlijkt worden.
 — Sedert eergisteren is op verlangen des H. Vaders
 alhier een magazijn geopend, alwaar de bakkers tarwe
 tegen 12 Scudi de rubbio kunnen bekomen terwijl de
 marktprijs een derde hooger staat. Er worden nog vele
 scheepspladingen hier en te Ancona verwacht, zoodat zij,
 die op prijsverhooging rekenen, zich voorzeker ver-
 gissen.
 — Z. H. heeft eene som van 100 doppia (800 fl.),
 die hem van de wijk Borgo werd ter hand gesteld als
 bestemd geweest om zijne troonsbestijging met vuurwerk
 en triumfbogen te vieren, aan de armen dier wijk uit-
 gedeeld. De dankbaarheid en gestedrift des volks jegens
 Pius IX stijgen, zoo mogelijk, dagelijks nog hooger.

BURGERLIJKE STAND.

ONDERTROUWD (15 April): G. Neuschäfer en J. M. Kreyer.
 BEVALLEN (15 April): Lucia Vos, geb. Holman, Z.
 E. Luhlif, geb. Beinvooort, Z. — M. H. Middelburg Bolt, geb.
 Haages, D.
 OVERLEDEN (10 April): H. J. van Ommen, 45 j. — (11 April):
 J. H. Wesseling, 86 j. — J. Anna Cövens, 85 j. — Cath.
 van Ginneken, 77 j. — (15 April): G. C. S. Groost, wed.
 E. Hossteijn, Jr., 63 j. — J. F. Scharff, 66 j. — S. C. M.
 Hering, 28 j. — J. du Bois, 42 j.

HAANDLSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 16 April.

Tarwe 126 & b. Pools. f 490; 128 & n. b. dito f 503, ent. f
 126, 128 & b. Pools. f 490, 503; 124, 126, 128 & n. Vries.
 f 470, 480, 490; 127 & n. Noord-Holl. f 485; 135 & n.
 Gron. f 515; 130 & w. Pool. f 520 cons.
 Rogge 119 & Odessa f 375; 117, 118 & n. inl. f 358, 62.
 122, 125 & dito f 380, 382, cons.
 Garst 107, 108, 109 & n. Vries. Winter f 277, 281, 284,
 99 & o. dito f 250.
 Haber 78 & Gron. dikke f 175; 75 & dito f 170; 64 &
 Voer f 146 ent.
 Op 9 vaten Dadelijk in April 694. Lijnzaad ent. 1000
 Odessa 12/15 & f 360, 144/15 & f 350. Raapolie per 6/w
 f 58; Vliegand 37; primo Mei ek 36, 6; Sept. 35, 6;
 Oct. 36; Nov. 35; Dec. 36. Lijnolie per 6/w. f 324; Vle-
 gend 31; Hennipolie per 6/w. f 34. Rijpkoecken f 78 & 85.
 Lijnkoecken 11, 134.
 GRONINGEN, 15 April. Alle graansorten waren baten we-
 der zeer gewild en werden daarvoor de volgende verkoops-
 prijzen betaald, als: Onder Tarwe 50 cts., nieuwe 55 cts.,
 Rogge 50 & 55 cts.; Boekweit 25 cts.; Winter Garst 20 cts.,
 zomer 40 cts.; Haber 15 & 20 cts.; Boonen 125 cts. en Gort
 75 cts. Koolzaad minder gewild en 25 cts. lager afgegeven.
 120 & 123 & o. r. Tarwe f 12.75 & 13.50; 125 & 139 & n. v.
 dito f 13.50 & 14.35; 120 & 125 & n. w. dito f 12.75 & 14.
 116 & 118 & inl. Rogge f 11.10 & 11.40; 118 & Petersb. f 11.
 115 & 118 & r. Zand Boekweit f 8.90 & f 9.50; 116 & 120
 Veen dito f 8.50 & f 8.90; 105 & 107 & Winter Garst f 8.30
 & f 8.70; 99 & 103 & zomer dito f 7.80 & f 8.20; 104 & 116 &
 Knobbe f 8.40 & f 8.80; 75, 85 & J. de Brouw Haber f 5.20
 & f 6.15; 75, 78 & lijne Vriesche f 5.25 & f 5.60; 87, 68 &
 wite Voer f 4.25 & f 4.90; 65, 72 & zwarte f 4.15 & f 4.75.
 Paardboonen f 10.75 & f 11.25; Duiveboonen f 11 & f 11.25.
 Koolzaad f 11.50 & f 12.25. Grove Gort f 13.50 & f 14; Pakk
 f 14 & 15; Parel f 18.50 & 20.50. Raapolie f 34.50. Boter
 f 27 & 28.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

15 APRIL. gebi. 16 APRIL 15 u. gebi.

NROERL., Werkel. Sch. à 2 1/2 pCt.	58 1/2	58 1/2	58 1/2	58 1/2
Dito Dito	5	71 1/2	70 1/2	71
Dito Dito op reso.	5	71	70 1/2	71
Dito Dito	4	90 1/2	90 1/2	90 1/2
O. I. Leening	4			
Amortis. Syndic.	4 1/2			
Dito Dito	5 1/2	88 1/2	88	88 1/2
Handel-Maatschappij	4 1/2	172 1/2	172 1/2	172 1/2
Haarlemmermeer	5			
Aand. Rijn-Spoorweg	4 1/2			
Aand. Holl. S. M.	4 1/2	89 1/2		
BELGIE	2 1/2			
Dito	2 1/2			
Dito bij Rothschild	5			
SPANJE, L. bij Ard. van 85 f	5	185	184	
Dito bij Dito onb. st.	5	17 1/2	17 1/2	
Dito	5	37		
Dito Binnenl. à 6 m.	5	30 1/2	30 1/2	30 1/2
Coupons Ardoin.		16 1/2	16 1/2	17
Passive		5 1/2	5 1/2	5 1/2
Deferred		5 1/2	5 1/2	5 1/2
Fransche Uitgest.		5 1/2	5 1/2	5 1/2
PORTUGAL, te Londen	5			
Dito Dito	4	56 1/2	57	57 1/2
Dito Binnenl. à 1 Comto	5		32 1/2	33
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	105 1/2	105 1/2	105 1/2
Dito Dito 1828 en 1829	5	104 1/2	104 1/2	104 1/2
Ct. b. d. 1831 en 1333	5	98 1/2	98 1/2	
Dito bij Hope	4	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Dito bij Stieglitz en C.	5	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Cert. te Hamburg	5			
Inschrijving in Assignat.	6			
Cert. van Dito	6			
POLEN, Certiflo.	4			
Dito Aand. met Loten à 300				
Dito Dito	5			
AMSTERD., Phil. Bank	6	pCt.		
Dito	5			
Dito Bank-Actiën				

Oostenrijk, Met. 5 pCt. 104; dito 2 1/2 pCt. 317; Denem. 5 pCt. 87; Bras. 5 pCt. 87; Mexico 19; Peru 25; G. 20; Ecuador 2; Venez. 41.
 West-Indische: Cebu: Releeving 3 1/2 pCt., Prolong. 3 pCt.
 West-Indische: 4 pCt.
 ANTWERPEN, 14 April. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 100; Cerijde. 1844, 5 pCt. 96.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35; Zigt dito 33 1/2; 2/m. Londen 11 95; Zigt Londen 12.07 1/2; 3/m. Lisbon. 42; 3/m. Porto 43 1/2; 2/m. Petersb. 1.90 1/2.

MENGELWERK.

A-PROPOS VAN BEWAARSCHOLEN (I).

Wij hebben thans onze lezers opmerkzaam te maken op het gevaar, dat de katholieke kleinen welhaast zal bedreigen van de zijde eener Bewaarschool, welke spoedig welligt door soortgelijke instellingen kan gevolgd worden. Wij gaan terstond ter zake.

Daar loopt hier ter stede het gerucht, en dat gerucht begint zich al meer en meer te verspreiden, zoo zelfs, dat het in de laatste dagen ons door onderscheidene onzer vrienden werd medegedeeld, het gerucht, waarvan wij de nauwkeurigheid waarborgen, — dat men voornemens is eene veel omvattende en op eenen kolossalen voet ontworpen inrigting tot stand te brengen, ten behoeve van de klasse der handwerkslieden. Het denkbeeld, dat bij het ontwerpen van dit plan heeft voorgezet, kan niet anders dan in vele opzichten wijs en verstandig genoemd worden, schoon het dan ook aan den anderen kant gegronde aanleiding geeft tot vele bedenkingen van zwaarwichtigen aard, en het, om de uitbreiding, welke men tegenwoordig besloten schijnt te hebben er aan te geven, onze nadrukkelijke afkeuring noodzakelijk maakt. Het eerste denkbeeld toch, waaraan het plan tot deze stichting het aanzijn schijnt te danken gehad te hebben, was: aan de klasse der handwerkslieden te bezorgen eene gezondere, eene ruimere, in een woord, eene betere woning, dan de doffe, muffe, sombere hokken, waarin zij tot dus verre met de hannen hun verblijf hielden, en dat wel, zoo dan al niet tot eenen geringeren huurprijs, dan toch zeker voor eenen niet hooger, dan voor welke zij het recht moesten koopen. Hunne gozdfuldigheid te betrekken in die akelige kamertjes, die hun tot woonplaats strekken. Al wie nu weet, van welk eenen onberekenbaren invloed het is, vooral op de ontwikkeling van het aankomend geslacht, het verblijf in goed verlichte, in droogte en ruime woningen, moet het plan toejuichen, dat eene zoo salrige en zoo nuttige klasse, als die der handwerkslieden, daartoe eene gemakkelijke gelegenheid zal verschaffen; en zij het al waar, dat daardoor groote gedeelten van de eigenaars van kleine percelen zal bevoordelend worden, dit bezwaar kan niet opwegen tegen de voordelen, welke uit de verwezenlijking van dit plan, voor de klasse, waarvoor deze stichting bestemd is, voortvloeijen. Daar zijn echter nog andere bedenkingen tegen het plan, gelijk het daar ligt, te brengen, bedenkingen, waarover men minder gemakkelijk mag licen stappen, dan over die betreffende de eigenaars van kleine percelen, en wier belangrijkheid spoedig zal in het oog vallen, wanneer wij eerst het eigenlijke plan eenigzins nauwkeuriger zullen omschreven hebben.

Het ontwerp dan zal op de volgende wijze ten uitvoer worden gebracht: op een vierkant terrein van eene groote uitgebreidheid zullen verschillende gebouwen worden opgetrokken, in dier voege: een gebouw voor de bijeenkomsten van het bestuur en voor den directeur en diens gezin; dit gebouw zal, naar men ons verhaalt, het middelste voor-gedeelte van het terrein innemen; twee gebouwen, geschikt tot de huisvesting van 300 a 400 gezinnen; deze gebouwen zullen het rechter- en linker-gedeelte van het terrein beslaan, zóó, dat de gevels elkaander tegenover staan, en behalve het gelijk-vloers twee verdiepingen hebben; voorts zal nog op het achterste gedeelte van het terrein een gebouw worden opgericht ter opname van ruim 200 ongehuwde handwerkslieden. Zóó nu wordt ons gezegd, dat de verdeeling zal zijn der bedoelde stichting; doch er is meer nog, wat daaraan zal worden toegevoegd, en waarover wij niet willen spreken, zonder van de ernstige zwaarigheden melding te maken, die daaraan zullen verbonden zijn.

Men wil namelijk niet alleen zorg dragen voor een gezond en aangenaam woonverblijf; maar men is daarenboven voornemens, nog andere instellingen van verschillende aard aan de ontworpen stichting toe te voegen. De eerste dezer instellingen zullen zijn economische keukens, te plaatsen in afzonderlijke gebouwen aan het einde der beide vleugel-gebouwen. In de eene dezer keukens wordt eene vleesch-, in de andere eene magere pot bereid. Het voordeel daarvan is: eerstens dat de in dit soort van phalansterium gehuisveste gezinnen zich tegen eenen betrekkelijk geringen prijs eene gezonde en voedzame spijs zullen kunnen bezorgen; ten andere, dat de huismoeders den tijd, welken zij anders aan het bereiden der

middagspijs te besteden hadden, met eene andere voor het gezin nuttige bezigheid zullen kunnen doorbrengen. De keerzijde, — want dat tweerlei voordeel, hoe belangrijk ook, heeft zijne onmiskenbare moeilijkheden — de keerzijde is: dat het bestuur der stichting de keuken-affaire beheerende, de grondstoffen zich ongetwijfeld op de voordeeligste wijze, uit de eerste hand namelijk, zal bezorgen; waarvan het gevolg zal zijn, dat zoo vele kleine winkeliers en neringdoende lieden van de voordeelen zullen verstoken raken, welke hun geworden uit den verkoop der noodzakelijkste voedings-middelen ten behoeve van 400 gezinnen. En men zegge niet, dat, daar deze stichting deels van zoogenaamd philanthropischen aard is, het bestuur zijne keuken zou kunnen blijven voorzien uit de winkels van kleine winkeliers en neringdoende lieden; want is deze stichting deels van philanthropischen aard, anderdeels is zij ook eene gelegenheid tot voordeelige geldbelegging; en het is te veronderstellen noch te verwachten, dat, om de philanthropie, het jaarlijkse dividend zou verwaarloosd worden. En een bestuur, dat voor een jaarlijkse dividend te zorgen heeft, zal dat niet de inkoop voor de keukens, welke ook al mede het dividend moeten stijven, op de meest voordeelige wijze bewerkstellingen, ongeacht de groote schaden, welke daardoor aan de neringdoende klasse zullen worden berokkend?

Eene tweede instelling, welke aan deze stichting zal verbonden zijn, zal wezen eene, op den voet der voortreffelijke buitenlandse ziekenhuizen, ingerigte ziekenzaal, ten behoeve der zieke leden van de in het phalansterium gehuisveste gezinnen. Op zich zelve beschouwd, verdient dit denkbeeld weder alle lof. Om niet te spreken van het nut eener goede ziekenzaal, als model der, in het vervolg, in de plaats onzer zoozeer gebrekkige ziekenhuizen, op te rigten ziekenzalen — velerlei zijn de voordeelen voor het gezin van den handwerksman, wanneer hij de zekerheid zal hebben van gerust zijne dagelijkse werkzaamheden te kunnen verrigten, daar hij zijne vrouw, zijne kinderen, niet eenzaam en onverzorgd heeft achtergelaten, maar zij integendeel op de best mogelijke wijze, in een het meest doelmatig ingerigt lokaal verpleegd worden. Aan deze instelling mag intusschen onze lofspraak evenmin onvoorwaardelijk gegeven worden, als aan de straks genoemde. En om wél de gegrondheid der bedenkingen te begrijpen, welke wij tegen dit onderdeel der groote stichting hebben, is het noodig met een enkel woord te spreken van het duidelijk geopenbaard streven der personen, in wier handen het ontwerp ons van eene goede zijde verzekerd wordt zich tegenwoordig te bevinden, en die meer dan waarschijnlijk het bestuur zullen uitmaken.

Het ontwerp wordt ons gezegd te berusten in de handen van verscheidene leden van het Bestuur van *Unitas*; het wordt ons gezegd de volkomene goedkeuring der heeren van *Unitas* weg te dragen; het wordt ons gezegd door die heeren van *Unitas* vooral gekweekt en gekoesterd, en aan de bescherming onzer stedelijke Regering ten allerdringendste aanbevolen te worden. Herinneren wij ons nu, wat *Unitas* den overmoed heeft gehad openlijk als zijn manifest bekend te maken. „Wij schromen niet,“ zegt *Unitas*, „het als onze overtuiging uit te spreken, dat meer dan ooit de tijd is gekomen, om oyer de middelen, die wij bezitten, te beschikken, en ook STOFFELIJKE KRACHT TOT BEVORDERING VAN HOOPER EN GEESTELIJK WELZIJN, TOT HANDHAVING VAN HET PROTESTANTISME AAN TE WENDEN. Gelijk wij gaarne christelijke verdraagzaamheid en gematigdheid in het voorstaan onzer belangen blijven prediken (o, le petit traitre!)“ zoo rekenen wij het onzen heiligen plicht, onze Protestantsche Medechristenen tot waakzaamheid op te roepen, om toe te zien, en zoo ver hun vermogen strekt, zorg te dragen, dat het Protestantisme in die oorden, waar het door eene Roomsche Katholieke bevolking wordt ingeklemd, ten gevolge van den invloed eener veelvermogende partij, niet geheel ondermijnd en verdrongen worde; dat daar vooral het onderwijs der Protestantsche jeugd geene onheilbare schade lijde; dat de uitoefening van vele vrije handel en bedrijf, bij magtige mededinging voor den Protestant niet onmogelijk worde, en bovendien, dat onze min vermogende geloofsgenooten, door gehrek aan de eerste noodwenigheden des levens, aan vele verzorpingen blootgesteld, niet te vergeefs naar eene helpende en reddende hand mogen uitzien (2).“ Het kennelijk geopenbaarde streven van *Unitas*, van het genootschap, dat blijkt zich zoo veel aan de verwezenlijking van het plan ter oprigting van zulk een phalansterium, te laten gelegen liggen, is dus: STOFFELIJKE KRACHT tot bevordering van hooper en geestelijk welzijn, TOT HANDHAVING VAN HET PROTESTANTISME AAN TE WENDEN. Al het overige is slechts de commentatie dier grondgedachte. De ongrijpbaarheid nu van dat streven in het midden latende, gaan wij terstond over tot de aanwijzing der gevolgen, welke daartuit voor de katholieke bevolking der ziekenzalen, geregeerd door *Unitas*, onmiddellijk te vreezen zijn. En wat is voor den katholieke, door ziekte van de eene

zijde ontvankelijk gemaakt voor allerlei indrukken, van de andere zijde, door de stoffelijke voordeelen, *Unitas* of zijn bestuur hem zal bezorgd hebben, gestemd om het oor te verleenen aan de honendste blazingen — wat is voor den katholieke in dien toestand niet te duchten van een genootschap, dat uitsluitend bepaaldelijk HANDHAVING VAN HET PROTESTANTISME bedoelt, zich niet schaamt, als middel daartoe, STOFFELIJKE KRACHT aan te wenden? Wij mogen in geene te groote uitverrigheid treden; anders zouden wij willen ontwikkelen in het breede, hoe geducht eene kracht is, die zich maar aanhoudend en gestadig en altijd, en zonder genstand van buiten te ontmoeten, voortwerkt op, gemoed van eene ligt te misleiden menigte. Wij moeten ons dus bepalen dit punt slechts in het voorbijgaan te stippen; en de opmerkzaamheid dergenen, wier aandacht, daarop met nadruk vestigende, komen wij tot aanwijzing van een ander gevolg, dat de onbelemmerde heerschappij van *Unitas* over dit phalansterium voor katholieke bevolking hebben kan.

Hoe toch zal het Bestuur van *Unitas*, of zijne magtigden zich gedragen ten aanzien der katholieke volking, in stervens gevaar verkeerende, en in het spraken ziekenhuis van zijn wil schier geheel en al afhankelijk? Wij willen nu liefst niet eens bij de veronderstelling stil staan, dat men de schaamteloosheid zou zou drijven van in den wind te slaan en te bespotten bepaaldelijk verlangen eens kranten, zich op zijn ziekbed door de biecht met God te verzoenen en zich te sterken door het ontvangen der laatste H. Sacramenten: willen wij maar liefst niet eens veronderstellen: de welken waarborg kan een Genootschap, dat zoo openlijk zijne minachting voor de Katholijken heeft aan den durven leggen, en het met de aanwending van stoffelijke KRACHT bedreigd heeft — welken waarborg kan zulk een Genootschap ons geven, die ons verzekert, dat men met gongegzame zorg de zieken bewaken, om hen tijdig genoeg op het nabijzijnde einde des levens aandachtig te maken, en hen de gelegenheid aan te bieden, zich op de wijze, door de kerk voorgeschreven, tot den dood te bereiden? Inderdaad een genootschap door zulken felle laat bezield als *Unitas* biedt daarvoor geene waarborgen aan. Wij gevoelen diep het gewigt dier verzekering; maar, in geweten, wij mogen daaromtrent geen gunstiger gevoelen uitspreken. Eene derde instelling, eindelijk, welke aan deze stichting zal worden toegevoegd, is eene Bewaarschool voor Katholijken, Protestanten, Joden en zoo vele andere kinderen, als in het Phalansterium zullen gehuisvest zijn. Daarover in het volgend N^o.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN ST. G. WED. J. H. ROEMER.

- Op Maandag 19 April, 's avonds ten vijf ure.
1. Een Huis, Achterhuis en Erve, Waal, No. 2664.
 2. Een Huis en Erve, O. W. Voorburgwal, No. 1405.
 3. Een dito, Kleine Kattenburgerstraat, No. 578.
 4. Een dito, Rouburgerstraat, No. 574.
 5. Een dito, Wittenburgergracht, No. 910.
 6. Een dito (Kammetij), Laagje van den Kadijk, No. 664.
 7. Twee Huizen en Erven, Verwerstraat, No. 4149 en 4150.
 8. Een Huis en Erve, op Marken, No. 5170.
 9. Een dito, als voren, No. 5029.
 10. Een Huis, Achterhuis en Erve, Kloveniersburgwal, No. 599.
 11. Een dito (Krooniers-Affaire), Rouburgerstraat, No. 218.
 12. Een Huis en Erve, Egelantiergracht, No. 3683.
 13. Een dito (Leerkopers-Affaire), de Egelantierdwarsstraat, No. 3926.
 14. Een dito, Baangracht, No. 5268.
 15. De Hofstede Oostwaal, Middelpolder, aan den Amstel, No. 55.
 16. De Boerenhofstede Oostrust, als voren, groot 12 bunder, 19 roeden, 80 ellen, No. 54.
 17. Een dito, Oranjeveld, Groot Duivendr. Polder over Kalfjeslaan, 14 bunder, 59 roeden, 40 ellen.
 18. Een Huis, Tuin en Erve, als voren, No. 171.
 19. Een Huis en Tuin (het Vrije), Stads grond, aan den Zeeburgerdijk, No. 6 en 7. (te zam.)
 20. Een Huis (Stads grond) naast Perceel No. 19 (in slag.)
 21. Een dito „naast Perceel „ 20.)
 22. Een Buitenverblijf (Tappertij), Stads grond, Noordel. Zaagmolenpad, No. 41.
 23. Een Huis en Erve (Apotheek), Oude Kerkplein, No. 833.
 24. Een dito (Tappertij), Amstel, No. 6427.
 25. Een Huis, Achterhuis en Erve, Haarlemmerdijk, No. 1453, benevens een Achterhuis en Erve, Vinkenstraat, in den Zalmkoopersgang, No. 1418.
 26. Een Huis, Achterhuis en Erve (Grutterij), Kalverstraat, No. 5750.
 27. Een Huis en Erve, Singel, No. 2772.

ADVERTENTIE.

Heden overleed ten huize van hare Nichten Mejufvrouwen ROOSENBOM, aan eene kortstondige doch hevige ziekte, Mejufvrouw SOPHIA CORNELIA MARIA HERING, in den ouderdom van circa 29 jaren.
 AMSTERDAM, A. J. A. L. KONINGS, Excuteur Testamentair.
 Strekkende deze tot algemeene als bijzondere kennisgeving aan familie en bekenden, zoo binnen als buiten de Stad.

Amsterdam, bij C. L. VAN HANDELDRUKKER, Drukker en Uitgever.

(2) Zie de brief van Bestuurders van het Protestantisch Genootschap *Unitas*, beoordeeld door eenige Amsterdammers, Amst. 1846, bl. 17.